

Att välja hund - eller kanske välja bort?

Massor av böcker och Tv program om hunduppfostran och behovet av allt fler hundpsykologer och -instruktörer vittnar om att många människor har för dåliga kunskaper och väljer sin framtida familjemedlem alltför lättvindigt. Det är något som engagerar mig.

*Först måste man förstås fråga sig:
Vad ska man ha sin hund till?*

1) Bruks? Jakt? Vakt? Tävling? Avel? Utställning?
Då köper de flesta en valp av önskad ras från en ansvarsfull uppfödare, tränar den på vederbörligt sätt för sin uppgift. Men inte ens då finns det garanti för att hunden uppfyller förväntningarna. Det handlar ju om levande individer, inte om en beställd vara.

2) Sällskap, lek, motion utan speciell inriktning.
Då passar det kanske bäst med en allsidig hund av lämplig storlek, med en trevlig personlighet, kanske en vuxen blandis.

Och vad är det annars som styr valet av hund hos många människor?

3) Faller man för en hund bara för att den är söt att se på?
Trendig? Modern? Cool? Extremt ovanlig? Kändishund? Eller rentav uppseendeväckande ful?

4) Eller för att man tycker så synd om en stackars problemhund med mycket i bagaget och kanske svåra förvärvade eller medfödda karaktärsdefekter, t ex aggression?

Sådana anledningar måste man varna för!

Sen måste man rannsaka sig själv:

6) Har man överhuvudtaget ork, kompetens, tid, råd,

engagemang att ha en hund?

7) Är man villig att lära sig, att ta till sig information, att anstränga sig, ta utmaningar, göra uppoffringar, beredd på besvikelser?

Råder minsta tvekan om detta är det nog bäst att avstå från att skaffa hund alls.

Man skaffar en hund i första hand för sin egen och/eller familjens skull. I andra hand för att det finns så många hundar som av någon anledning behöver ett (nytt) hem.

Jag tycker att man måste skilja på "omplaceringshundar" och "hittehundar/hemlösa hundar".

Omplaceringshundar har (haft) ett hem men behöver flytta för att det inte fungerar med den nuvarande ägaren. Det finns många olika skäl till detta, problemen kan ligga antingen hos hunden eller också i ägarens familje- arbets- hälso- eller bostadssituation. Ofta en kombination av flera orsaker, och det gäller att ta noga reda på vad som ligger bakom. Urvalet av svenska omplaceringshundar är begränsat. Bland dem finns en del hundar med problem som kräver proffshjälp, för stor utmaning för oss vanliga dödliga.

Hittehundar/hemlösa hundar finns det lyckligtvis inte så många av i vårt land men hundratusentals i andra länder, bl a i Sydeuropa. Även de angår oss. I Spanien och Portugal och även i Irland fångas de in och antingen avlivas när man inte kan hitta en ägare eller lämnas in på större eller mindre hundhem som vanligtvis drivs med donationer. Hundar som är "trevliga" och bedöms lämpliga för adoption försöker man socialisera och adoptera bort både inom- och utomlands. Man bedriver också omfattande upplysningskampanjer för att förbättra folks syn på hundar, bl a i skolorna och arbetar även med kastreringsprogram.

På de seriösa, ideellt arbetande adoptionsorganisationernas hemsidor finns det oändligt många hundar att välja mellan.

Vuxna eller unga hundar, de flesta av blandras. De är bedömda och utvalda av representanter från de olika organisationerna, de får inte ha några aggressiva tendenser, måste vara sociala mot människor, även om många kan vara lite försiktiga i början. Man kan inte räkna med att få en färdiguppfostrad hund men potential måste finnas. Bakgrunden vet man oftast inte något om, men på hundhemmen finns personal och volontärer som känner hunden så man kan begära och få mer aktuell, detaljerad information. På så sätt kan man utse en hund av lagom ålder, lagom storlek med ett temperament, en personlighet och ett utseende som tilltalar en.

Vi är glada åt att ha kunnat ge tre fantastiska hundar från Spanien resp. Portugal ett bra hem hos oss. En viss, men kort, anpassningsperiod har varit nödvändig men betydligt enklare än med en valp. Hundarna är så stabila, glada och tacksamma och vill gärna vara till lags. Därigenom har vi frigjort platser på de hundhem de kommer ifrån så att fler kan omhändertas där.

Jag tycker det är mycket angeläget att sprida kunskap om detta sätt att skaffa hund och samtidigt ge en hemlös hund ett hem. Man möts ibland av misstänksamhet, delvis beroende på den ovederhäftiga skrämselfpropaganda som ofta sprids i media beträffande smittsamma sjukdomar och allt snack om vinstsyfte. Dessa hundar är undersökta, vaccinerade, testade, avmaskade och kastrerade enligt alla konstens regler, det är det man betalar för, inkl transport med ledsagare, totalt c:a 5000 kr. Själva hunden är gratis. Inga tester är som bekant 100 % tillförlitliga (det kan även gälla turistande svenska hundar!), men smittan sprids inte här då vi inte har de erforderliga sandmyggorna eller bruna hundfästingarna. Eftersom samtliga dessa hundar är kastrerade så har uppfödare av rashundar ingen illojal konkurrens att frukta.

Ytterligare en fördel med adoptivhundar som har bott bland massor av andra hundar på hundhem är ju att de kan konsten att läsa av andra hundar och därför tar hundmöten med ro. Ingen dramatik alltså om de blir utskällda av någon vovve. Något som vållar stora problem hos många hundägare som stretar och drar i sina jyckar när de möter någon.